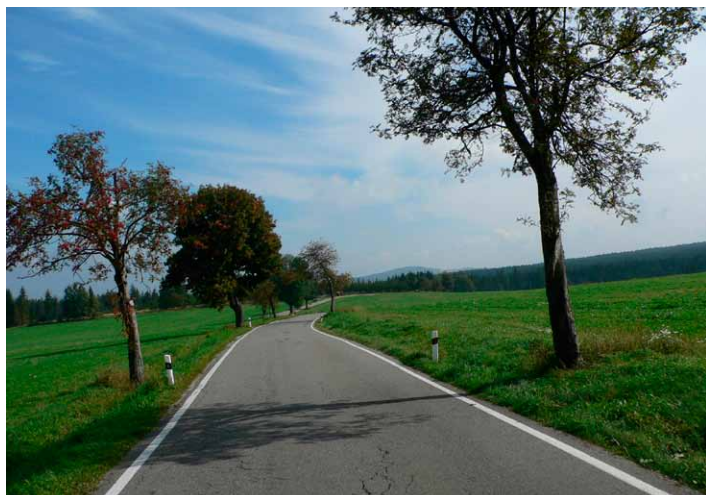

I.N. Network spojuje partnery v rozvojových a rozvinutých zemích v nesení evangelia, učednictví a službě okolnímu světu.

Nadace Mezinárodní potřeby je součástí sítě mezinárodní společnosti I.N. Network, působící ve 42 zemích světa.

Milí přátelé, partneři a dárci,

podzimní čas probouzí pohledem na sklizená pole a padající listy pocity prázdnoty. Příroda ubírá plyn a my se uvnitř můžeme cítit podobně. Připomínám si Ježíšova slova, řekl: „Pohleďte na nebeské ptačtvo: neseje, nežne, neskízí do stodol, a přece je váš nebeský Otec živí.“ Tento výrok jsem před 30 lety četl ve vývěsní skříňce jedné církve. Nevěděl jsem příliš, co znamená, ale vnímal jsem závan jistoty a síly, který z těch slov vyzařuje. V našem životě i práci nás povzbuzuje a pohání vědomí, že díky Kristu náš život není marný, naše úsilí není bezcílné. Život postavený na evangeliu se opírá o zdroje a jistoty, které nemají ve světě žádné srovnání.

Podzim nás zastihl v plné práci a usilovné dílo neustává ani ve všech našich partnerských pobočkách I.N. Network. Zmíním několik důležitých věcí a událostí:

Záplavy na Filipínách

Na konci září 2009 zastihla Filipíny nebývale ničivá přírodní katastrofa, bouře a silné záplavy. Zahájili jsme proto mimořádnou sbírku, abychom Filipíncům mohli pomoci v obnově zničené infrastruktury i domů. Sběrka potvrdí přinejmenším do konce roku a podrobnosti jsme uveřejnili na našem webu. Další informace najdete v části „Z Filipín“.

Financování programu Zdravá mládež

Program přednáškové činnosti na školách je naší srdeční záležitostí. Nouze naší mladé generace nebije do očí tak jako problémy, které potkáme v třetím světě, ale nenechme se zmást; není o nic menší. Přednáškovou práci jsme dnes schopni rozvíjet jenom tehdy, když získáme více prostředků od dárců z ČR. V druhé polovině roku rekapitulujeme, jak vypadá naše situace: počítali jsme, že letos musíme od dárců z ČR získat 432 000 Kč, což je vzhledem k našim možnostem a dosavadním zkušenostem částka opravdu vysoká. Je také pravda, že naše letošní příjmy z ČR se nachází teprve zhruba v polovině této částky. Nyní dost výrazně klesl kurz dolaru a situace je proto ještě naléhavější, protože tím

se i proud financí ze zahraničí (určených pro tento program) tenčí. Přesto neklesám na mysl. Děkujeme Vám především za Vaše dosavadní dary pro tento program.

Pokud můžete pomoci podle Vašich možností i nyní, prosím, pomozte!

Náš účet: č. 139513054/2700 (UCB Liberec), variabilní symbol 350 – zvláště pokud máte účet v bance mBank, kdy se na našem bankovním výpisu nezobrazují jména dárců, nebo pošlete dar složenkou, kde se stane totéž, prosíme současně o sdělení Vašich kontaktních údajů a čísla účtu, abychom byli schopni identifikovat každého darce.

Nová spolupracovnice

S potěšením Vám představujeme nového pracovníka v nadaci. Vhodnou osobu pro zajištění naší rostoucí práce jsme hledali několik let a postupně se zde vystřídal několik lidí. Jde totiž často o náročné úkoly, které vyžadují mnoho samostatnosti, pečlivosti, nasazení – a v neziskových organizacích to není možné úplně promítnout do ocenění. Nyní s námi pracuje Eliška Horáčková, naše prostřední dcera. Nejprve zde byla na zkušenu v brigádnickém poměru a nyní je řádně zaměstnaná na částečný úvazek. Její příchod byl pro nás po nesnadných letech velkou úlevou.

Eliška studovala pedagogickou fakultu VŠ v Liberci, ale ze studia odešla. Pak nám nabídla svoji pomoc. Práce v nadaci je pro ni vítanou výzvou a přinesla si pro ni řadu skvělých dovedností v práci s počítačem, schopnost samostatných řešení, spolehlivost. Bydlí v pronájmu v Liberci, odkud do nadace denně dojíždí. Její pracovní role je samostatný administrativní pracovník.

V případě potřeby s Vámi bude komunikovat přímo z emailu asist@incz.info.

Potřebujeme pomoc dobrovolníků

V naší práci potřebujeme poměrně pravidelně různé překlady z anglického jazyka. Ne všichni dárci podpořených dětí umí anglicky, a tak pro ně překládáme zprávy od dětí, jindy se překládají různé materiály a zprávy z podporovaných zemí. Jsme nadmíru vděční za skupinku věrných, kteří nám již v současné době nezištně a zdarma pomáhají. V některých situacích je ale stále potřeba překladů poněkud vyšší, než možnosti současných dobrovolníků. Pokud tedy můžete a chcete pomáhat i Vy, dejte nám prosím vědět, nejlépe když nám napíšete emailem!

Foto z přednášek na základní škole, červen 2009

Potřebujeme nejen překladatele se špičkovým jazykovým vybavením (ty samozřejmě také...), ale existují i jednodušší věci k překladu.

Slovíčko o krizi na závěr...

Celosvětová krize začíná v celé nahotě ukazovat svou mrazivou přítomnost v našem životě. Děkuji Vám všem, kdo i nadále zůstáváte dárci a partnery naší práce, víme, že mnozí dnes platíte za svou podporu vyšší cenu, než kdykoliv předtím. Věřme, že krize posílí a očistí všechno, co je kolem nás. Náš veřejný politický život

například – nikdy jsem neměl tuto oblast na srdci tak, jako nyní. Podobně pro ekonomiku je krize příležitostí k ozdravení, jakkoliv je nynější situace těžká. I my v nadaci se radujeme, že mezi Vámi máme mnoho věrných přátel a spolehlivé spolupracovníky zde v ČR a také v zahraničí. V této dobré společnosti se jde obdobím krize snadněji, i když ji samozřejmě nepřehlídíme, nýbrž usilovně pracujeme na tom, aby neohrozila naši práci. Děkuji Vám!

Váš Mgr. Petr Horáček, výkonný ředitel nadace

Z NEPÁLU

Nová vláda

V minulých Čerstvých zprávách jsme Nepál opustili v situaci, kdy se zformoval první parlament (s výraznou převahou levicových stran) a zemi začala spravovat vláda vedená vůdcem maoistů Prachandou. Byl zvolen prezident z pravé části politického spektra. V Nepálu lze za malý zázrak považovat již vznik základních demokratických struktur a první krůčky v jejich fungování. Nejsou ovšem jednoduché. Na počátku května maoistická vláda rezignovala a nyní vládne nová koalice v čele s Madhavem Kumarem Nepalem, vůdcem Komunistické strany Nepálu. Někteří menší koaliční partneři z koalice vystoupili, ale krajní levice má v parlamentu ještě stále těsnou většinu.

Rezignaci Prachandy předcházely ostré spory mezi ním a nejvyšším velitelem armády. Velitel podle všeho chrání armádu před přílišným vlivem maoistů a Prachanda jej odvolal. To ale vyvolalo u prezidenta a koaličních komunistů takové protesty, že nakonec musel odstoupit Prachanda a došlo ke změně na postu předsedy vlády.

Události jsou dalším testem stability Nepálu, který v posledních letech prošel dramatickým vývojem a přeměnil se z konstituční (a posléze de facto absolutní) monarchie v republiku, přičemž bývalí povstalcí získali ve vedení země rozhodující slovo.

Nicanor Tamang, bývalý ředitel nepálské pobočky I.N. Network, popisuje situaci v zemi takto:

„Lidé žijí v konstantním a nekonečném strachu z únosu nebo vydírání od mnoha skupin či lidí. Gangsterství je na vzestupu a lidé žijí pod neustálým strachem. Církve prochází velmi rychlým vzrůstem, ale musí žít s hrozbou a strachem, protože určité skupiny požadují vypovězení všech křesťanů z Nepálu, jiné hrozí zabíjením a další vydírají církve nebo prosté věřící.“

Prosím modlete se, aby všechny tyto problémy už byly pod kontrolou, aby obyvatelé mohli žít v míru a aby církve mohly žít, chválit a svědčit beze strachu.

Nové vedení místní pobočky

Nový ředitel Bimal Sodemba se energicky pustil do řízení běžících projektů. Zaznamenali jsme citelné zlepšení v některých oblastech administrace a komunikace s nepálskými partnery a jsme za to vděční. Bimalova manželka Susan prošla poměrně vážnými problémy se štítnou žlázou a následnou operací a nyní se zdá její stav dobrý. Začala částečně vyučovat v Odborném výcvikovém středisku Lydia.

Bimal Sodemba nás požádal o modlitby, protože pobočka nyní žádá úřady o obnovení povolení k svým činnostem. Jde o náročný proces, daný nepálskými předpisy, který probíhá v nepříznivých podmínkách jistého chaosu ve veřejné správě.

Zvláštní setkání podporovaných dětí

275 podporovaných dětí a mnoho rodičů se účastnilo zvláštního velikonočního setkání. Tyto události jsou pro naše nepálské kolegy vždy dobrou příležitostí připomenout rodičům jejich povinnosti pravidelných zpráv a fungování programu Dálková adopce PLUS. Hovoří se také o důležitých hodnotách biblického poselství. A nakonec je tu milá příležitost předat dětem malé dárky, na které průběžně přispívají někteří dárci.

Rodiče, poručníci a podporované děti se opět sešli v září při příležitosti úspěšného ukončení školní výuky několika desítek dětí. Program byl zaměřen obdobným způsobem a byl hojně navštíven rodiči i přáteli. V závěru setkání dostali úspěšní studenti blahopřání a malou odměnu spolu s modlitbou za požehnání pro jejich život.

Bipin Shrestha a nemá dívka

Bipina podporujeme z ČR již několik let a také v minulých vydáních Čerstvých zpráv jsme uveřejnili příběhy z jeho práce. Bipin nás opět překvapil poslední událostí z jeho práce, která v první chvíli jistě radostně překvapila i jeho. Píše:

„Chválíme Boha za jeho mocné činy mezi lidmi, kterým společně se společenstvím sloužíme. Mnoha lidem z vesnice jsem promítl film, který představuje evangelium. Stala se jedna zvláštní událost. S velkou radostí a nadšením se o ni s vámi podělím: Radostně vám oznamuji, že dívka, která byla z neznámého důvodu dva roky nemá, začala mluvit. Vesničané řekli matce, že jestli vezme dívku do křesťanského kostela, bude mluvit. Tak obě, matka i dcera, přišly do našeho sboru nazvaného Emmanuel. Od maminky jsme se dozvěděli, že nebyla nemá od narození, ale že oněměla před dvěma roky po podivném druhu horečky, která ji na tři dny zbavila vědomí. Když po třech dnech k vědomí přišla, vůbec nebyla

schopna mluvit. Po této příhodě rodina zahájila rozličné způsoby léčení ve vesnici i mimo ni. Dívka byla také hospitalizována, ale nikdo jí nebyl schopen pomoci. Zůstala němá. Chodili k doktorům, čarodějům, různým guru atd., ale vrátit hlas jí nikdo nedokázal. Matka nás se smutkem v hlase prosila o pomoc a slíbila, že dá za její uzdravení cokoliv. Řekl jsem jí, že já neumím uzdravovat, ale že je tu Bůh, kterému sloužím, a že ON je ten, který ji uzdraví. Řekl jsem jí, že potřebuje věřit tomuto Bohu a že její dcera bude uzdravena skrze její víru. Četl jsem jí více

z bible a ona přijala Pána Ježíše Krista jako svého Spasitele. Potom jsme se začali modlit za její dceru a ony také začaly denně přicházet k modlitbám. Po třech týdnech usilovných modliteb přinášených členy sboru začala dívka normálně mluvit. Chvála Bohu za jeho pozoruhodné uzdravení této ubohé němé dívky...”

Odborné výcvikové středisko Lydia

poskytuje osmým rokem desítkám žen ročně půlroční kurzy důležitých řemeslných dovedností a užitečných znalostí pro praktický život. Při závěrečné slavnosti některé ze studentek hovořily o své zkušenosti z průběhu kurzu (na snímku). Rádi bychom uveřejnili dva z ohlasů studentek z výročního 25. semestru:

Monika Shrestha: „Než jsem přišla do výcvikového střediska, neměla jsem ani ponětí o ručních pracích a biblickém učení. Poté, co jsem sem přišla, jsem se naučila mnoho ručních dovedností. Stejně tak jsem se naučila denně studovat Boží slovo a také se

modlit. Školení mi pomohlo stát se také disciplinovanou osobou. Vyučující jsou velice dobří, protože nám pomáhají naučit se více a více. Věřím, že toto školení mě dostatečně vybavilo tak, že budu schopna pomoci mé církvi tak jako členům církve. Tvrdě pracuji na tom, abych se naučila všechny věci, které zde byly vyučovány, protože mám touhu pomáhat mé církvi a také učit jiné.“

Pramila Ghale: „V Odborném výcvikovém středisku Lydia jsem se naučila spoustu nových věcí. Naučila jsem se používat věci, které jsem nikdy předtím nepoužívala, jako například šicí stroj. Odborné výcvikové středisko Lydia je pro mě novým učebním zážitkem. Myslela jsem si, že nikdy nebudu schopná opustit svůj zvyk být stále našťavaná, ale hodně jsem se změnila a nyní se naštvu málokdy. Věřím, že věci, které se zde naučím, budou velice nápomocné pro můj osobní i duchovní život. Myslím, že můžu jiné ženy ze své církve naučit věci, které jsem se naučila já. Podpora vyučujících a pracovníků byla během tohoto školícího období mou silou.“

Z FILIPÍN

Povodně

jsou pochopitelně hlavní zprávou z Filipín. Ačkoliv záplavy žel patří k poměrně běžné realitě života v této zemi, tentokrát na konci září 2009 udeřila na Filipíny katastrofa zvláště děsivá. V době přípravy Čerstvých zpráv k tisku nebyli filipínští kolegové – vzhledem k rozsahu postižení jejich infrastruktury – schopni poskytovat podrobnější informace. Zahájili jsme ale ihned mimořádnou sbírku na pomoc Filipínám. Na webové stránce www.incz.info/fil-povodne.htm postupně doplňujeme informace o situaci v zemi a zde jsou také podrobnosti ke sbírce. Nejčerstvější informace Vám rovněž přikládáme na samostatném listu.

Mini-knihovny

Nejméně tři z existujících mini-knihoven byly zaplaveny a patrně zničeny. Stojí tedy za to si připomenout, oč v projektu mini-knihoven jde: filipínské děti mají ve školách (veřejných) nouzi o učebnice, protože o jednu knížku se dělí 3–5 dětí. Mini-knihovna obsahuje 3 výtisky od každé učebnice a k dispozici je také počítač s internetem a tiskárna. To vše je otevřené veřejnosti. Mini-knihovny vznikají v každém regionu, kde „Dálková adopce PLUS“ probíhá. Děti zde mají přístup k potřebným knihám

Foto: mini-knihovna před záplavami, děti s ředitelem filipínské I.N. Network, Nestorem Floresem

a naučí se práci s počítačem.

Rodiče chudých dětí si velmi cení této služby – jejich děti se konečně dostanou k počítači, aniž by bylo třeba vydávat vysoké částky peněz, a rovněž tisk materiálů za nízkou cenu je pro ně skvělý.

Místní úřady opakovaně vyjádřily vděčnost za tuto službu. Projekt mini-knihoven je velmi populární ve všech oblastech, kde se je podařilo zřídit:

Mascap	Labas Bakod
Balubad	Olandes, Marikina
Sta. Rosa, Laguna	Carigara Leyte

Křesťanští pracovníci

podporovaní z České republiky jsou v současné době tři:

- Alfredo Capus
- Francisco Bonito
- John Gois

Ve svých zprávách hovoří o událostech, jako jsou:

- medicínské mise – lidem a dětem z chudých vrstev se zdarma dostane základních lékařských úkonů,
- někteří jedinci s velmi pohnutou kriminální minulostí byli proměněni, když uvěřili v Krista,
- obětaví věřící v nepřístupných hornatých oblastech, kteří za bohoslužbami cestují pěšky doslova „cestou necestou“,
- mnozí nově přichozí, kteří v církvi prožívají novou vzpruhu a naději pro svůj život

Z UGANDY

Archivní foto: Ugandští muži sledují křesťanské kázání.

Nepokoje v Kampale

Uganda je v současné době stabilizovanou zemí, jak jsme poměrně podrobně popisovali v minulém vydání. Přesto se ani zde nevyhneme problémům kmenového násilí, které některé jiné africké země devastuje nepředstavitelným způsobem. Nyní bylo podobným způsobem zachváčeno hlavní město Kampala, avšak místní úřady dokázaly dostat situaci pod kontrolu velmi rychle.

Oč šlo v konfliktu, který vypukl začátkem září 2009?

Příčinou byl konflikt mezi prezidentem Ugandy (Yoweri Museveni) a králem Bugandy (Ronald Mutebi), mezi nimiž je už nějakou dobu napětí. Buganda je království 52 afrických kmenů a je to nejvýznamnější z 5 tradičních království Ugandy. Hlavní město Ugandy, Kampala, se nachází na území Bugandy, je však vedená jako samostatná oblast, která není její součástí. Buganda usiluje o autonomii a o přeměnu Ugandy na federaci, protože žádný z jejích orgánů (král, parlament, vláda) nemá v současnosti žádnou reálnou moc.

Násilí propuklo, když král Bugandy nedostal od vlády povolení k cestě do oblastí na severovýchodě Ugandy. Podle některých zpráv se měl na severu setkat s zástupci povstalců. V reakci na tuto událost vyšli mladí příslušníci většinového kmene do ulic Kampaly, z policejních stanic ukradli zbraně a municí, začali pálit pneumatiky, podpalovat domy a vykrádat obchody. Ulice města byly pokryté troskami, hořícími auty a pneumatikami.

Policie a vojenské síly dostaly během víkendu situaci pod kontrolu a během dalšího týdne se do Kampaly vrátil klid. Nepokoje si vyžádaly 17 mrtvých a přes 200 zraněných lidí. Kvůli násilí zatkla policie více než 600 lidí.

Program Dálková adopce PLUS

Partneři z Ugandy nikdy neskládají ruce do klína, a tak díky jejich úsilí a s podporou mnoha dárců je dnes podporováno ve studiu 2118 dětí. Když jsme v květnu 2007 začínali s naší podporou z ČR, jednalo se o 1300 dětí. Justus Miwanda, výkonný ředitel ugandské pobočky I.N. Network, nám i Vám napsal v jejich výroční zprávě za rok 2008 osobní poděkování za podporu jejich díla:

„Další rok (2008) je za námi, další milník překročen a vykoučili jsme další krok kupředu. Sláva Bohu, který toto vše umožnil.

Foto: nová učebna pro ugandské děti ve výstavbě

Pracovali jsme díky Vaší podpoře a dařilo se nám získávat také – byť jen minimální – zdroje i zde v naší zemi. Především jsme vděční za lidi, které nám Pán Bůh dává, ať již jako dobrovolníky či zaměstnance.

Nemohu tuto zprávu uzavřít bez vyjádření upřímného ocenění těch lidí, kteří při nás během minulé doby stáli za všech okolností ve formě jak morální podpory, tak modliteb, návštěv, rad, a finanční podpory, která nám umožnila dosáhnout toho, čím teď jsme.“

Zlepšily se také podmínky ve školách, které I.N. Network v Ugandě provozuje. Za pomoci dárců z větších dárcovských zemí I.N. Network se podařilo zprovoznit nové třídy. Nyní je v jedné třídě průměrně 65 žáků místo 100, jak tomu bývalo před dvěma lety. Jakkoliv by tento fakt pro nás byl důvodem k nářkům, v Ugandě se upřímně radují, jak se mají dobře...

Z ČR nyní podporujeme v Ugandě celkem 61 dětí, vychází to tedy téměř na jednu třídu.

Práce křesťanských pracovníků

Až doposud jsme z ČR křesťanským aktivitám v Ugandě pomáhali především tak, že naše peníze sloužily k nákupu biblí. Některé rodiny nemají prostředky ani na jídlo, a proto je jim velkou pomocí, když dostanou bible zdarma či jen za malý poplatek. Získávají tak přístup k cennému zdroji porozumění a hodnot, za které i v naší historii pokládalo život či svobodu mnoho lidí. V současnosti jsme se s ředitelem ugandské pobočky dohodli, že jim z ČR (kromě pokračující podpory biblí) pomůžeme v jejich úsilí zasáhnout křesťanskou zvěstí další oblasti, kde doposud nikdo nepracuje. Doufáme, že v příštím vydání Čerstvých zpráv Vám budeme moci představit již konkrétní osoby pracovníků,

kteří podpoříme v jejich úsilí.

Křesťanští pracovníci pečují o nové věřící a věnují se také lidem, kteří v současnosti nejsou obeznámeni s evangeliem o záchraně v Kristu. Mnozí pracují v oblastech s výrazným početním zastoupením muslimů. Jiný pracovník, Kukiriza Adolf píše o místě, kde působí:

„Je to jedna z oblastí, kde se praktikuje čarodějnictví. Mnozí z místních jsou opilci a jen málo lidí najdete mimo jejich domov po 7. večer.“ Jak je cenné, že naši kolegové v Ugandě neustávají v péči o takové lidi, ač tato práce není určitě snadná.

Nakyessa is found in Kayonza Sub county
Bbaale County Kayunga District. It is one of
the Areas which practices witchcrafty. Many
of the people are drunks & few have gone beyond p. 7

ZE SRÍ LANKY

Na fotografii jsou srílanské děti z projektu I.N. Network.

Boj s tamilskými tygry skončil

V Čerstvých zprávách na jaře 2009 jsme opustili Srí Lanku v závěru ofenzivy vládních jednotek s Tamilskými tygry. Tento ozbrojený konflikt trval 26 let a nyní definitivně skončil porážkou Tamilů.

Hnutí Tamilských tygrů za osvobození severní části ostrova (Tamilského Ílamu) v roce 1983 rozpoutalo válku za vlastní stát. V průběhu konfliktu Tygři ovládali velká území na severu

a na východě. Praktikovali tvrdý totalitní režim, kromě povinnosti platit daně museli civilisté na „tygřích“ územích demonstrovat svoji oddanost hnutí. Do boje byly verbovány děti a ženy. V hnutí se také poprvé cíleně objevili sebevražední atentáčníci, tzv. Černí

tygři, kteří páchali sebevražedné útoky na vybrané cíle. Občasné příměří přerušily vždy další konflikty, a to poslední příměří vláda ukončila v lednu 2008 kvůli údajnému porušování ze strany Tygrů. Od podzimu 2008 postupně obsazovala tamilské území a 16. května 2009 se Tamilští tygři definitivně vzdali.

Na severovýchodě země dále přetrvává humanitární nouze. Tamilští civilisté, jimž se z válečné vřavy podařilo dostat, jsou podle dostupných zpráv internováni ve vládou zřízených uprchlických táborech s přísným režimem. Srilanská vláda tak chce zamezit, aby jim mezi civilisty neproklouzli někteří bojovníci. Porážka vojenského křídla Tygrů nenastolí trvalý pokoj mezi menšinovými Tamily s hinduistickými kořeny a většinovými Sinhálci, pro které je posvátný buddhismus. Přesto si země na čas oddechla od vleklého a krvavého konfliktu, který oficiálně stál život 70 000 lidí a okolo 800 000 jich ze Srí Lanky uprchlo.

Nový pracovník, podporovaný z ČR

Timothy je mladý muž a čerstvý otec malé Kaitlyn. Od září jsme začali zčásti podporovat jeho práci v rámci místní pobočky I.N. Network. Jeho fotografii nemůžeme zveřejnit z bezpečnostních důvodů. Rádi bychom Vám zkráceně představili jeho příběh, ve kterém sehrála velkou roli právě činnost místní pobočky:

„Narodil jsem se v křesťanské rodině, ale to ze mě ještě neudělalo křesťana, stejně jako kdybych se narodil v garáži, nebylo by ze mě auto,“ říká Timothy. Jeho tatínka v 16 letech našla Cynthia, dnes ředitelka programů I.N. Network, jak hledá v popelnici zbytky jídla, aby přežil. Vzala jej domů, kde pak tatínek vyrůstal a přijal Ježíše Krista. Později v jeho vesnici založili nádhernou vzdělávací práci pro děti. Evangelium byli zasaženi také dospělí: dědeček Timothyho zahodil své hinduistické bůžky, před očima celé vesnice je spálil a vzdal se místa hinduistického kněze.

Když ale Timothy začal chodit do školy, trpěl mezi mnoha hinduisty, zatrpkl a stal se ze něj rebel. Vyloučili jej ze školy a on chtěl spáchat sebevraždu, ale vedoucí mládeže s ním právě v tu chvíli promluvil o Kristu. Timothy si náhle vzpomněl na příběh ze svého dětství, který slyšel od tatínka. Timothy mu byl tehdy rok a dostal vysokou horečku a záchvaty. Lékaři marně zápasili o jeho život. Když jeho tatínkovi sdělili, že jeho syn právě zemřel, chtěl jej ještě naposledy vidět. Vzal bezvládné tělo do náručí, aby jej v modlitbě odevzdal Bohu, ale Timothy se mu na rukou převálil a začal dýchat. Lékaři řekli, že něco takového je zcela nemožné! Od téhle doby mu říkali „Druhý Timothy“, protože ten první zemřel. Nyní pochopil, že Bůh mu dává druhou šanci i pro jeho zpackaný život. Přijal Krista a začal se pilně učit informatiku. Během studia začal pomáhat Cynthii v její obětavé práci pro děti ze slumů – učil je práci na počítači. Přišel den, kdy úspěšně ukončil studium a probíral se množstvím dopisů s nabídkou

na práci. Vypráví: „Z ničeho nic mě napadlo, že kdybych neměl dárce v programu Dálková adopce PLUS a kdyby mi tenkrát neřekl vedoucí mládeže o Bohu, byl bych teď na ulici stejně jako kdysi tatínek, na drogách, cigaretách, alkoholu... a možná už po smrti. Když všichni vzdělaní lidé půjdou za skvělou kariérou, kdo osloví tyhle děti? Vyhodil jsem všechny ty nabídky a vrátil jsem se do počítačové třídy. Později jsem vyškolil ještě dalšího učitele. Máme zde tolik dětí, jejichž života se dotýká Kristova láska! Myslím, že je to nejlepší místo, na kterém můžu pracovat a být k užítku pro životy druhých...“

Práce ve prospěch chudých

Ředitelka Cynthia Devadasonová s vděčností píše:

„Chválíme Boha za příležitosti, které nabízí těm nejchudším z chudých. Díky našim dárce jsme mohli pomoci prakticky – poskytnout plech na střechy 34 rodinám, které navštěvují naše Vzdělávací centrum v Hattonu. Tady můžete vidět některé z nejchudších rodin, které potřebovaly střešní krytiny nejen pro střechy, ale také jako stěnu jejich chatrče. Děti z těchto ‚domů‘ chodí do Vzdělávacího centra, získávají vzdělání a slyší také o Ježíši Kristu. Kdo jiný může změnit jejich srdce a přinést význam do života v tomto prostředí, ve kterém žijí? Věříme, že jen bible může přinést světlo do temných míst a lidských osudů i v největší bídě.“

Místní pobočka I.N. Network pomáhá nejen dětem ve vzdělání, ale poskytuje praktické programy i dospívajícím či ženám v domácnosti. Mnozí získávají díky těmto programům dovednosti potřebné pro další život a obživu. Čemu všemu se zde lze naučit? Vyšívání a rukodělné práce, tesařina, sváření, truhlářské dovednosti, zpracování hliníku, chov drůbeže, zemědělské dovednosti.

PROGRAM ZDRAVÁ MLÁDEŽ

Přednášková práce programu Zdravá mládež stojí na osobním obdarování a zapálenosti lektorů. V průběhu let jsem měl jako výkonný ředitel naší nadace možnost zúčastnit se řady přednášek s desítkami lektorů a mnohdy jsem popisoval zážitek přednášky slovem „koncert“. Myslím, že podobný zážitek mají i studenti, kteří se účastní přednášek ve svých lavicích.

Přesto si většina lektorů, podporovaných naší nadací, doplňuje své vzdělání doplňkovým studiem. Důvodem jsou na jedné straně zpřísnující se podmínky pro výkon činnosti i v nestátním neziskovém sektoru. Naše práce není jen na chvíli, ale chceme

zde být pro mladou generaci ještě dlouho, a proto je důležité připravovat se i na to, co přijde. Druhým důvodem ke studiu je pochopitelně i potřeba osobního růstu. Když se obdarování k práci spojí se vzděláním, výsledek je ještě lepší.

V letošním roce si proto již může ke svému jménu připsat bakalářský titul Petra Mecnerová, která již v dalším studiu (sociálního zaměření) nepokračuje. Martin Stavaník dosáhl úrovně bakaláře speciální pedagogiky, ale bude pokračovat v magisterském studiu. Patrik Müller a Roman Kladivo velmi úspěšně zakončili náročný 2. ročník oboru pedagogika volného času v Liberci

a mají před sebou ještě 1 rok studia. Ivo Neuvirt studuje 4. ročník středoškolského sociálního studia. Martin Růžička má před sebou ještě 3 roky dálkového studia VOŠ (Evangelický teologický seminář). Držme palce všem těmto služebníkům, kteří „bojují“ na dvou frontách.

Na naší webové stránce www.incz.info/14-01.htm najdete reportáže z některých přednášek.

V další části jsme pro Vás připravili několik dalších příběhů z práce lektorů:

Patrik Müller

„Mimořádně jsem měl jsem přednášet klukům na učilišti v malém městečku východních Čech o alkoholu, cigaretách a ostatních drogách. Situace v této třídě byla ale taková, že většina z nich jsou kuřáci a všichni chodí každý víkend na zábavy, kde se pravidelně opíjejí. Šlo o jednoduché kluky, kteří se učili na opraváře zemědělských strojů. Nebyli hloupí, myslím, že byli dost šikovní, ale sami dobře věděli, že udělat si výuční list bude pro mnohé velký úspěch. Bylo jasné, že jim za jejich způsob života nemohu „setnout hlavu“. Mluvil jsem hodně o svém životě a mohli cítit pochopení, které pro ně mám v jejich způsobu trávení volného času. Byli překvapení, jelikož lidé je většinou odsuzovali. Díky tomu jsem jim mohl mluvit do života a jasně jim ukázat na následky takového chování, nejen co se týká zdravotní stránky, ale i po stránce jejich osobního života. Ti kluci, byť se tvářili jako největší drsnáci, hladově poslouchali a z jejich strany jsem cítil vděčnost. Vypadalo to, jako bych byl první, kdo jim řekl, že jejich život může být mnohem lepší, než si myslí. Přijali pozvání na mládežnickou akci a já se teď modlím, aby chtěli víc, aby psali emaily a ptali se, a zároveň aby zakořenili v místním sboru. Modlím se, ať se zde prolomí ty zajaté koleje, kdy nemají pro co opravdového žít.“

Druhá přednáška byla už od samého počátku velmi zajímavá. Přišli ti starší a někteří byli i o hlavu větší než já, vypadali, jako by vyšli z posilovny, a netvářili se, že by je přednáška o drogách vůbec zajímala. Ani nevím, co se stalo, možná to bylo i tím, že jsem mluvil velmi otevřeně a řekl jim, že nemám žádné iluze, že je změním, ale po pěti minutách mne velmi bedlivě poslouchali. Byl jsem z toho trochu nervózní, byl jsem totiž připravený, že je to nebude vůbec zajímat...Víte, já tohle od těch kluků vůbec nečekal, čekal jsem větší odpor a nezájem, ale oni byli jako krotké ovce...“

Roman Želonka

„Měli jsme víkendový pobyt, na který jsme vzali sebou děti a mladé lidi (14–21 let), které známe z našeho Klubu 3NYTY a z jiných akcí. Většina z nich byla z části města, kde mají děti špatné rodinné zázemí. Důvodem je velká nezaměstnanost a časté užívání alkoholu rodiči. Proto mají tyto děti špatné vychování a někteří mají problémy se zákony. V týmu víme, že není vůbec jednoduché pracovat s takovými dětmi... Pro mě je důležité, že jsou to mladí lidé, kteří na této akci uslyší o jiném způsobu života, který je možný díky Bohu.“

Připravený program na víkendovce se odehrál venku i uvnitř chalupy. Děti nocovaly ve stanech, které jsme jim zajistili. Část programu, který jsme připravili na pátek a sobotu, jsme měli uvnitř chalupy. Měl jsem na tři dny přichystané zvláštní téma a vypomáhali mi další tři členové našeho týmu. Venku byly připravené hry a soutěže. V sobotu hořel velký večerní oheň s programem do noci. Na nedělní dopoledne byl připravený program s křesťanskými písněmi, se slovem o Boží lásce. Během společného času jsem si několikrát uvědomil, že většina z těch mladých lidí se vlastně mimo město vůbec nedostane. Byla to pro ně velká změna, být na horách a spát ve stanu, mít program naplněný aktivitami a povídáním o životě. Z rozhovorů jsem zjistil, že se doma jen nudí, vysedávají venku na sídlišti, kde žijí. Většina z nich kouří, pije alkohol a mají ve svém mladém věku velké sexuální zkušenosti. Domluvili jsme se s nimi, že brzy zase podnikneme akci s pobytem mimo klub.“

Miloslav Fanta

„U 16letých studentů jsme mluvili o komplexech méněcennosti a o dvou projevech těchto komplexů: machrování a sebelibosti. Opět jsem zažil chvíle, které mám rád. Téměř hmatatelně cítíte, že studentům se otevírá nový pohled na život. Cítíte, že jim

„doklapávají“ zážitky v jejich životě i to, s čím bojují. Ve zmíněné třídě bylo přímo elektrizující ticho. Nakonec měli kluci a holky napsat, co odpouštějí rodičům a blízkým lidem, a co nechtějí dělat. Nevěděl jsem, jak naložit s papíry popsanými slovy, za kterými se měla zavřít hladina. Když jsem ve třídě viděl starý kovový odpadkový koš, napadlo mě, že nejlepší způsob likvidace bude oheň. Kdo chtěl, napsal své stíny na papír a vhodil je do koše, potom jsem si půjčil zapalovač a za chvíli byl koš rozžhavený (stál na mokrému ručníku) a půlka školy věděla, co se

děje. Nakonec jsem je pozval na náš web www.otocto.com, který dostal před 2 měsíci nový kabát. Uvidíme, jaké ovoce přinese to, co zažili.

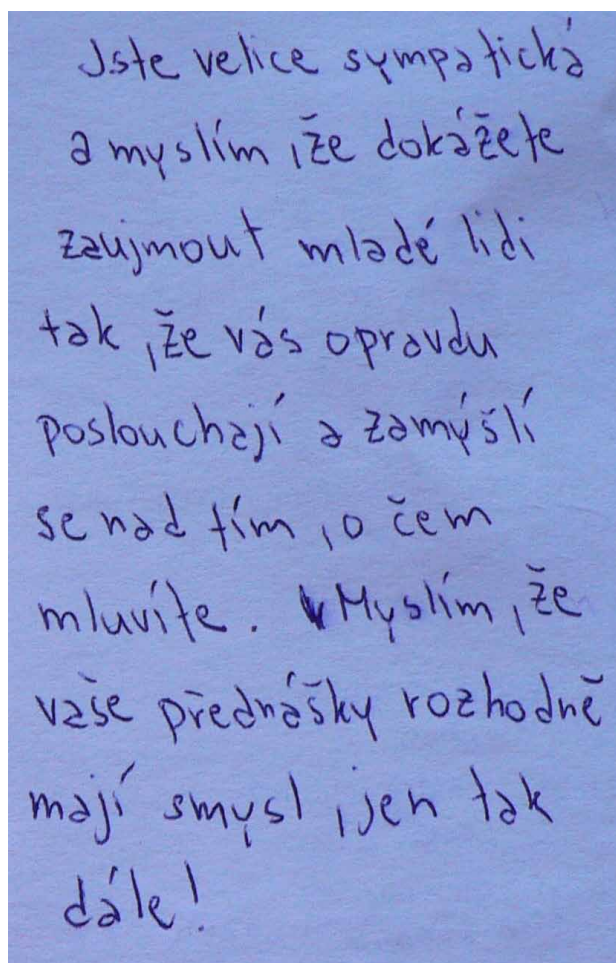
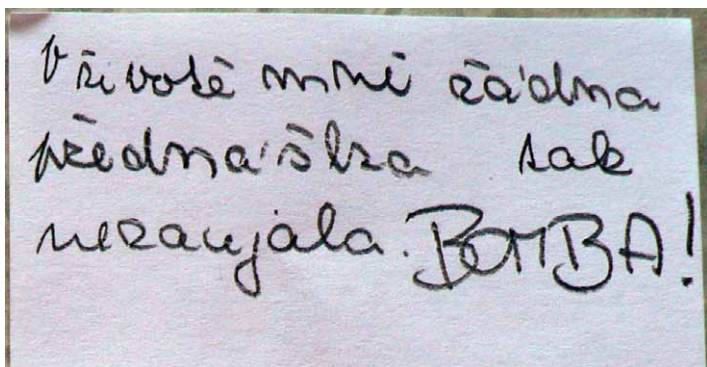
Několik ohlasů ze služby Petry Mecnerové

Petra v přednášce o vztazích hovoří velmi prostě o lásce bez přetvářky, o závaznosti vztahu, o podvodu a tlaku současné doby, která propaguje odklon od skutečných hodnot. Hovoří také naléhavě k přítomným dívkám, aby svá srdce nepoztrácely v povrchních vztazích, nýbrž uchovaly dar panenství pro toho, komu jej svěří spolu s celým svým životem k celoživotnímu svazku. Petra říká: „Nemůžete si vyzkoušet smrt, nemůžete si vyzkoušet ani narození. Podobně si nelze ani vyzkoušet skok padákem z pouhého mostu. Ani by se totiž neotevřel. Padák je určen k tomu, aby se s ním člověk spustil z velké výšky z letadla. Stejně tak si nelze ‚vyzkoušet‘ ani pravý sex, protože ten opravdu funguje v celoživotním manželském svazku.“

Studenti ve svých písemných reakcích oceňují Petru a její práci mnohými pochvalnými slovy.

Reportáže z některých přednášek najdete na našich webových stránkách.

Přetiskujeme Vám zde několik ohlasů, které studenti píšou na papírky po skončení přednášek:

Čerstvé zprávy – interní zpravodaj, distribuujeme zdarma našim dárcům. Nadace Mezinárodní potřeby, Hlavní 91, Smržovka, p. 468 41 Tanvald. IČ: 63836831. Tel.: 483 394 202, 732 373 573. E-mail: incz@incz.info, www.incz.info.
Bankovní spojení: UCB Liberec, č. ú. 139513054/2700. Neprošlo jazykovou úpravou. Za obsah odpovídá: Mgr. Petr Horáček.